

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Josefem Strakou ve věci

žalobce: **S. Š.**
bytem X

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

o **žalobě proti rozhodnutí** žalovaného ze dne 27. 4. 2021, č. j. 021625/2021/KUSK/OLPPŘ/ ZAV,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

I. Průběh správního řízení

1. Rozhodnutím Městského úřadu Kolín (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 4. 1. 2021, č. j. MUKOLIN/OD 348/21-ham (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění zákona č. 115/2020 Sb. (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se měl dopustit z nedbalosti tím, že dne 12. 9. 2020 v 11:55 hodin v ulicích Pražská a V Kasárnách v obci Kolín řídil osobního vozidlo tov. zn. Ford Mondeo, reg. zn. X, které mělo v rozporu s § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu propadlou platnost technické způsobilosti. Za uvedené jednání byla žalobci uložena pokuta ve výši 2 000 Kč a povinnost úhrady nákladů řízení ve výši 1 000 Kč. V poučení o

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. A.

opravných prostředcích správní orgán I. stupně uvedl, že podle § 150 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 176/2018 Sb. (dále jen „správní řád“) lze „proti tomuto příkazu do 8 dnů od dne jeho doručení podat odpor.“ Prvostupňové rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 11. 1. 2021.

2. Dne 18. 1. 2021 zaslal žalobce správnímu orgánu I. stupně e-mail bez zaručeného elektronického podpisu (tj. běžný e-mail), v němž upozornil na skutečnost, že prvostupňové rozhodnutí obsahuje nesprávné poučení.
3. Dne 20. 1. 2021 vydal správní orgán I. stupně opravné usnesení, č. j. MUKOLIN/OD 6537/21-ham, jímž podle § 70 správního řádu opravil prvostupňového rozhodnutí tak, že žalobce řádně poučil o možnosti podat proti němu ve lhůtě 15 dnů odvolání. Opravné usnesení bylo žalobci doručeno dne 21. 1. 2021.
4. Dne 4. 2. 2021 podal žalobce formou běžného e-mailu proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání, v němž mj. uvedl, že jej v následujících 5 dnech přijde podepsat. Žalobce odvolání podepsal dne 10. 2. 2021.
5. Dne 27. 4. 2021 vydal žalovaný v záhlaví označené rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž odvolání žalobce zamítl podle § 92 odst. 1 správního řádu pro opožděnost. V odůvodnění uvedl, že podle § 83 odst. 2 správního řádu bylo proti prvostupňovému rozhodnutí možné podat odvolání do 15 dnů ode dne oznámení opravného usnesení, tedy nejpozději do 5. 2. 2021. Jelikož žalobce podal odvolání dne 4. 2. 2021 formou běžného e-mailu, které však podle § 37 odst. 4 správního řádu do 5 dnů (tj. do 9. 2. 2021) nepotvrdil, nelze jeho odvolání považovat za včasné. Žalovaný dále uvedl, že potvrzení odvolání podpisem žalobce dne 10. 2. 2021 bylo učiněno opožděně, a prvostupňové rozhodnutí tak nabylo právní moci dne 6. 2. 2021.

II. Obsah podání účastníků

6. Žalobce v žalobě předně namítá, že odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí podal včas a stihl ho podepsat v řádném termínu. V této souvislosti upozorňuje, že prvostupňové rozhodnutí obsahovalo nesprávné poučení o opravném prostředku, přičemž odvolací lhůta tak plynula až od doručení opravného usnesení, což však žalovaný nezohlednil. Žalobce dále shrnuje průběh přestupkové řízení a obsah komunikace s oprávněnou úřední osobou správního orgánu I. stupně.
7. Žalobce dále namítá, že přestupkové řízení je vůči němu od počátku vedeno nezákonně, přičemž uvádí řadu pochybení, jichž se měly Policie České republiky a správní orgán I. stupně údajně dopustit.
8. Žalovaný se žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. Ve vyjádření k žalobě žalovaný setrval na závěru, že žalobcovo odvolání bylo podáno opožděně.
9. Žalobce v replice podotýká, že dle jeho názoru je „věc již promlčena“.

III. Průběh jednání a posouzení věci soudem

10. Při jednání žalobce doplnil, že v době, kdy správní řízení probíhalo, panovala omezení v důsledku protipandemických opatření, byla omezena možnost vycházení, možnosti osobních dostavení se na úřad byly omezené. Na pracovišti městského úřadu (správní orgán I. stupně) navíc byly úřední osoby často nedostupné, byl problém se tam dostat a podání (odvolání) doplnit o podpis. Pokud přišel v úředních hodinách, tak zase nebyl přítomen příslušný úředník, a ten který se mu věnoval, byl nepřipravený, tisknul si spisové

materiály na místě. Žalobce zdůraznil, že rozumí tomu, ale podání musí být činěna v zákonné lhůtě, vyjádřil však politování nad přísností správních orgánů, které nejsou ochotny prominout, že se žalobce s doplněním svého podání zpozdil o jediný den, a to za situace, kdy ze strany úřadu nebylo spolupracováno a byl na něm omezený provoz. Zdůraznil rovněž další pochybení, jichž se v průběhu řízení dopustil správní orgán I. stupně i policie, v kontextu těchto pochybení proto shledal za absurdní, že odvolání bylo odepřeno kvůli tomu, že jeho doplnění zmeškal o jediný den. Rovněž připomněl, že pokutu již zaplatil, avšak přesto ji od něj správní orgány pořád vymáhají. Žalovaný nebyl při jednání přítomen. Soud při jednání neprováděl žádné dokazování nad rámec referátu obsahu správního spisu.

11. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, a že obsahuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného [§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
12. Mezi účastníky není sporu o tom, že opravné usnesení vydané podle § 70 správního řádu bylo žalobci doručeno dne 21. 1. 2021, přičemž odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí bylo podáno formou běžného e-mailu dne 4. 2. 2021. Sporná rovněž není ani skutečnost, že žalobce potvrdil podání odvolání svým podpisem dne 10. 2. 2021.
13. Účastníci se však rozcházejí v závěru, zda bylo odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí podáno včas.
14. Podle § 83 odst. 1 věty první správního řádu „*[o]dvolací lhůta činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.*“
15. Podle odst. 2 téhož ustanovení „*[v] případě chybějícího, neúplného nebo nesprávného poučení podle § 68 odst. 5 lze odvolání podat do 15 dnů ode dne oznámení opravného usnesení podle § 70 věty první, bylo-li vydáno, nejpozději však do 90 dnů ode dne oznámení rozhodnutí.*“
16. Podle § 37 odst. 4 správního řádu „*[p]odání je možno učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě. Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití podpisu.*“
17. Z uvedeného vyplývá, že rozhodující pro počátek běhu odvolací lhůty byl okamžik oznámení opravného usnesení, tedy čtvrtek 21. 1. 2021. Patnáctidenní odvolací lhůta počala plynout následujícího dne [§ 40 odst. 1 písm. a) správního řádu], **přičemž posledním dnem pro podání odvolání byl pátek 5. 2. 2021.** Soud podotýká, že po provedení opravy poučení o opravném prostředku nebyl dán důvod k prodloužení odvolací lhůty podle § 83 odst. 2 správního řádu.
18. Žalobce podal odvolání formou běžného e-mailu bez zaručeného elektronického podpisu dne 4. 2. 2021, tedy před uplynutím odvolací lhůty. Takto učiněné podání byl však žalobce povinen do pěti dnů (tj. nejpozději do 9. 2. 2021) řádně potvrdit, popřípadě doplnit některým ze způsobů uvedeným v § 37 odst. 4 větě první správního řádu (písemně, ústně do protokolu nebo v elektronické podobě ve smyslu zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů a zákona č. 297/2016 Sb., o

službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce). Jak uvedl Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) v rozsudku ze dne 23. 9. 2009, č. j. 9 As 90/2008 - 70, č. 2041/2010 Sb. NSS „podání učiněné prostřednictvím veřejné datové sítě – internetu – nemusí být podepsáno zaručeným elektronickým podpisem za podmínky, že je do 5 dnů potvrzeno v elektronické podobě podepsané zaručeným elektronickým podpisem, popřípadě doplněno písemně nebo ústně do protokolu. [...] Správní orgán vždy přihlíží k podáním učiněným zákonem předepsanou formou, podání učiněná jinou formou se stanou v řízení relevantní pouze za předpokladu jejich následného doplnění (do 5 dnů) některou z uvedených kvalifikovaných forem podání.“ (srov. dále stanovisko pléna Nejvyššího soudu ze dne 5. 1. 2017, sp. zn. PlsN 1/2015, či rozsudky NSS ze dne 25. 4. 2007, č. j. 1 Afs 133/2006 - 48, ze dne 31. 5. 2011, č. j. 9 Aps 6/2010 - 106, a ze dne 17. 2. 2016, č. j. 7 As 8/2016 - 37). NSS v citovaném rozsudku dále dovodil, že správní orgán není v případě nedostatku formy podání povinen vyzývat podatele k odstranění vad podle § 37 odst. 3 správního řádu, jelikož takový postup se uplatní pouze na podání učiněná řádnou formou.

19. Žalobce však své odvolání učiněné formou běžného e-mailu v zákonné pětidenní lhůtě, tj. do úterý 9. 2. 2021, nepotvrdil ani řádným způsobem nedoplnil. Potvrzení odvolání podpisem po uplynutí této lhůty dne 10. 2. 2021 tudíž nezpůsobovalo žádné právní účinky. Odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí tudíž nebylo učiněno před uplynutím odvolací lhůty. Žalovaný proto zamítl žalobcovo odvolání pro opožděnost zcela v souladu s § 92 odst. 1 větou první správního řádu.
20. Argumentoval-li žalobce v průběhu soudního jednání, že v době, kdy mu běžela pětidenní lhůta k potvrzení podání, byl správní orgán I. stupně nedostupný, pak i tuto argumentaci soud hodnotí jako lichou. Žalobce patrně vychází z úvahy, že činí-li podání prostým e-mailem bez ověřeného elektronického podpisu, tak správní orgány jsou povinny vytvářet mu prostor k tomu, aby takto činěná podání mohl dodatečně potvrzovat tím, že se osobně dostaví na pracoviště úřadu a doplní svůj podpis (či jinak potvrdí podání učiněné prostým e-mailem) přímo do spisu. Tato úvaha je však mylná. Soudy konstantně judikují, že zvolí-li podatel cestu elektronické komunikace, musí počítat s tím, že se bude vyžadovat jeho další aktivita ve směru k potvrzení takového podání některým ze zákonem stanovených způsobů, přičemž správní orgány nejsou povinny podatele jakkoli vyzývat, aby ve lhůtě pěti dnů svého podání potvrzoval (srov. rozsudky NSS ze dne 23. 3. 2012, č. j. 4 Ads 5/2012 - 16, nebo ze dne 23. 9. 2009, č. j. 9 As 90/2008 - 70). Proto rozhodl-li se žalobce pro cestu komunikace prostým e-mailem, bylo čistě na jeho aktivitě, aby takto učiněné podání potvrdil, a zároveň zcela na jeho odpovědnosti, jakým konkrétním způsobem tak učiní. Nutno podotknout, že pouze za účelem potvrzení e-mailového podání žalobce v žádném případě nemusel osobně docházet na úřad (jak se zřejmě domnívá), neboť potřebné potvrzení mohl učinit například i běžným podáním na poště. V případě podání na poště by přitom z hlediska zachování lhůty byl rozhodující právě den předání k poštovní přepravě, nikoliv den doručení správnímu orgánu [srov. § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu]. Soud přitom považuje za obecně známou skutečnost (notorietu), že i v době nejprísnějších protipandemických omezení v zimě 2021 provoz poštovních poboček normálně fungoval, proto v tomto směru neobstojí žalobní argumentace o přísných omezeních pohybu. Žalobce rovněž mohl k potvrzení svého e-mailového podání zvolit ještě i jiné cesty, například si mohl zřídit datovou schránku (což rovněž bylo možno i v časech nejprísnějších protipandemických omezení), přičemž v případě datové schránky by mohl veškerá podání činit z domova (resp. odkudkoliv s připojením k internetu), aniž by musel řešit následná potvrzení jako v případě podání prostým e-

mailem. Skutečnost, že ze strany správního orgánu I. stupně byla žalobci nabídnuta možnost, aby své e-mailové podání potvrdil tím způsobem, že se osobně dostaví a podepíše jej přímo ve spise (viz e-mailová komunikace mezi ním a pracovníci tohoto orgánu založená ve správním spise), lze považovat toliko za benevolenci ze strany zmiňovaného orgánu, ale v žádném případě za právní nárok na konkrétní způsob odstranění vady e-mailového podání.

21. Lichá je rovněž žalobcova argumentace, že zpozdil-li se s potvrzením svého podání o jediný den, pak měla být zvážena možnost, aby toto zpoždění bylo prominuto. Prominutí zmeškaného úkonu je obecně možné postupem dle § 41 správního řádu (institut navrácení v předešlý stav), k tomu je však nezbytné, aby podatel zmeškaný úkon nejen učinil, ale aby zároveň s ním výslovně požádal o prominutí svého zmeškání (viz § 41 odst. 2 správního řádu). Možnost prominutí zmeškaného úkonu je tedy podmíněna výslovnou žádostí, správní orgány naopak nejsou oprávněny rozhodovat o prominutí zmeškaného úkonu z úřední povinnosti. Z obsahu správního spisu přitom vůbec nevyplývá, že by žalobce o toto prominutí jakkoli požádal. O tom, že správní orgány vůbec nezohlednily důvody, které předcházely zpoždění o jediný den, se žalobce poprvé zmínil až v průběhu ústního jednání před soudem. Nezmínil-li však potřebu prominutí zmeškaného úkonu již v průběhu řízení před správními orgány, pak jim nemůže zpětně vyčítat, že se s touto otázkou nevypořádaly a že se samy nezabývaly možností, aby zmeškání o jediný den prominuly. Bez žalobcovy výslovné žádosti o prominutí neměly správní orgány k takovému postupu vůbec dán prostor.
22. Pokud jde o žalobní námitky týkající se údajné nezákonnosti postupu policie a správního orgánu I. stupně a tvrzení žalobce o „promlčení věci“, správní soudy ustáleně judikují, že v rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro opožděnost (nebo nepřípustnost) podle § 92 odst. 1 věty první správního řádu se odvolací orgán věcně nezabývá podaným odvoláním, nýbrž posuzuje pouze jeho včasnost (nebo přípustnost). V případě žaloby proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro opožděnost je tedy správní soud oprávněn zkoumat v mezích žalobních bodů pouze to, zda se skutečně jednalo o opožděné odvolání (srov. např. rozsudky NSS ze dne 13. 5. 2011, č. j. 5 As 18/2011 - 81, ze dne 28. 7. 2011, č. j. 5 As 30/2011 - 93, či ze dne 26. 1. 2012, č. j. 7 As 122/2011 - 194). „Meritorními“ námitkami žalobce se proto soud nemohl blíže zabývat.

IV. Závěr a náklady řízení

23. S ohledem na výše uvedené soud podle § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu jako nedůvodnou zamítl (výrok I).
24. O nákladech řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť nebyl procesně úspěšný. Procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 11. dubna 2022

Mgr. Josef Straka, v. r.
samosoudce